

Głos

CHARLES BAUDELAIRE

KWIATY ZŁA

Głos

TŁUM. ADAM M-SKI

Kolebka moja stała gdzieś u drzwi biblioteki:
Babelu¹, gdzie baśń, romans — wśród mądrych ksiąg ogromu,
Mieszały się — a z nimi w pyle Rzymiany, Greci;
Ja sam nie byłem wyższy od porządnego tomu.
I słyszałem dwa głosy. Stanowczy a układny
Szeptał jeden: «Ta ziemia — to wyrób cukierniczy;
Mogę (wówczas w rozkoszy nie spotkasz tamy żadnej)
Dać ci apetyt równy powabom tych słodczy».
A drugi: «O, pójdź ze mną błądzić po marzeń drogach,
Za krańce możebności, w dal, poza światy znane!»
Głos ten śpiewał jak wicher szumiący po rozłogach,
Jak widmo nieokreślne, nie wiedzieć skąd przywiane,
Co słodko pieści ucho, a jednak trwoży sobą.
«Jam gotów, głosie luby!» rzekłem — i od tej pory,
Czuję to, co — niestety! — można zwać mą chorobą,
Fatalnością mych losów. Odtąd poza pozory
Ogromu wszechstworzenia, w czarnej otchłani głębi,
Ja, ofiara dręczona przez jasnovidztwa harpie²,
Odróżniam tysiąc dziwnych światów, co się w mgle kłębi,
I wlokę z sobą żmiję, która mi stopy szarpie
I podobny prorokom, jak ongi ci tułacze,
Ukochałem tak czule głąb morską i pustynię;
Śmieję się wśród żałoby, przy ucztach świętych płacząc,
I znajduję smak zdrowy w najbardziej gorzkim winie;
Często spełnione fakta³ uważam za złudzenia,
Lub okiem tonę w niebie, gdy grunt spod stóp się wali.
Lecz głos szepce z pociechą: «Zachowaj twe marzenia;
Piękności snów szaleńczych mędrcom nie zaznali!»

Dzieciństwo, Książka

Pokusa, Rozkosz, Marzenie

Życie snem, Marzenie,
Choroba, LosSen, Marzenie, Piękno,
Mędrzec

¹Babel — nazwa wieży z biblijnej opowieści (Rdz 11,1-9); podczas wznoszenia wieży Babel Bóg pomieszał budowniczym języki, dzieląc w ten sposób ludzi na różne narody, a zarazem udaremniając im zjednoczenie się i zbuntowanie przeciw jego potędze. [przypis edytorski]

²harpie (mit. gr.) — personifikacje destrukcyjnej siły wiatru, siostry Iris (bogini tęczy), córki Taumasa (bóstwa odpowiedzialnego za cuda przyrodnicze) i okeanidy Elektry; w późnych (również już średniowiecznych) przedstawieniach utrwalił się ich obraz na podobieństwo syren: jako drapieżnych ptaków o kobiecych głowach; trzy siostry-harpie: Aello („Wichrowa”), Kelajno („Czarna”; a. Podarge: „Prędkonoga”) i Ocypete („Szybka w Locie”) mieszkały na wyspie Strofades; zajmowały się też dręczeniem złoczyńców w Tartarze; były złośliwe i brutalne; Zeus ukarał króla Tracji, Fineusa, który nadużywał zdaniem Gromowładnego swego daru jasnowiedzenia, umieszczając go na wyspie, gdzie harpie uniemożliwiały skazańcowi pożywienie się: wyrzywały mu pokarm z rąk i zanieczyszczały jedzenie; Fineusa oswobodził Jazon i Argonauci. [przypis edytorski]

³fakta — dziś popr. forma M.,B. Im: fakty. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/kwiaty-zla-glos>

Tekst opracowany na podstawie: Karol Baudelaire, Kwiaty grzechu, tłum. Adam M-ski [Zofia Trzeszczkowska] i Antoni Lange, H. Cohn, Warszawa 1894

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Justyna Lech, Marta Niedziałkowska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.